

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/3/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5125200775
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:5125200775.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členiek senátu JUDr. Miriam Štillovej, JUDr. Petry Lackovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: t.č. plnoletá A. B., nar. XX.XX.XXXX, do času plnoletosti zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, pracovisko Kysucké Nové Mesto ako kolíznym opatrovníkom, zastúpená právnou zástupkyňou JUDr. Lenkou Špiriakovou, PhD., advokátkou, so sídlom J. Milca 11, Žilina, maloletý C. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, pracovisko Kysucké Nové Mesto ako kolíznym opatrovníkom, obidve trvale pobytom D. XXXX/XX, E. A. C., deti rodičov - matky: F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/XX, E. A. C., zastúpená právnou zástupkyňou JUDr. Gabrielou Kľačanovou, advokátkou, so sídlom Andreja Kmeťa 10511/17, Martin a otca: G. C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom D. XXXX/XX, E. A. C., zastúpený právnou zástupkyňou JUDr. Lenkou Špiriakovou, PhD., advokátkou, so sídlom J. Milca 11, Žilina, v konaní o zmenu úpravy rodičovských práv a povinností, o odvolaniach otca, plnoletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 21P/10/2025-228 zo dňa 12. augusta 2025, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch II., III., V., VI., VII., XII. v spojení so závislým výrokom XIII. o trovách prvoinštančného konania **z r u š u j e a v e c v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom vo výroku I. konanie o úpravu rodičovských práv a povinností - zverenie a úpravu styku k t.č. plnoletej A. B. zastavil. Vo výroku II. zaviazal matku povinnosťou platiť výživné na plnoletú A. vo výške 100 EUR mesačne s účinnosťou od 27.01.2025, sumu 60 EUR mesačne s účinnosťou od 01.03.2025 a vo výške 130 EUR mesačne s účinnosťou od 01.05.2025, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám plnoletej A.. Výrokom III. nedoplatok na výživnom za obdobie od 27.01.2025 do 31.07.2025 vo výške 210 EUR povolil splácať matke v mesačných splátkach po 20 EUR spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok. Vo výroku IV. maloletého C. B., nar. XX.XX.XXXX, zveril do osobnej starostlivosti otca. Matka je povinná platiť výživné na maloletého C. vo výške 80 EUR mesačne s účinnosťou od 27.01.2025, 40 EUR mesačne s účinnosťou od 01.03.2025 a vo výške 90 EUR mesačne s účinnosťou od 01.05.2025, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám otca. Výrokom VI. nedoplatok na výživnom za obdobie od 27.01.2025 do 31.07.2025 vo výške 150 EUR matke povolil platiť v mesačných splátkach po 20 EUR spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok. Vo výroku VII. vo zvyšnej časti návrh zamietol. Výrokom VIII. rozhodol, že matka je oprávnená sa s maloletým C. stretávať každý páry týždeň od piatku od 15:00 hod. do nedele do 18:00 hod.. Vo výroku IX. uviedol, že matka je oprávnená sa s maloletým C. stretávať:

- počas Vianoc každý páry kalendárny rok v čase od 23.12. od 10:00 hod. do 27.12. do 16:00 hod., každý nepáry kalendárny rok od 27.12. od 10:00 hod. do 02.01. nasledujúceho roka do 16:00 hod.

- počas letných prázdnin každý páry kalendárny rok od 01.07. od 10:00 hod. do 07.07. do 19:00 hod. a od 01.08. od 10:00 hod. do 07.08. do 19:00 hod., každý nepáry kalendárny rok od 16.07. od 10:00 hod. do 23.07. do 19:00 hod. a od 16.08. od 10:00 hod. do 23.08. do 19:00 hod.

- počas jarných prázdnin každý páry kalendárny rok od pondelka od 17:00 hod. do soboty do 17:00 hod.. Vo výroku X. určil, že matka si maloletého C. prevezme v mieste bydliska otca a po ukončení stretnutia maloletého C. odovzdá otcovi v mieste bydliska otca. Otec je povinný maloletého C. na styk riadne a včas pripraviť a odovzdať. Výrokom XI. zrušil uznesenie Okresného súdu Žilina č.k. 21P/139/2024-104 zo dňa 25.11.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 12CoP/22/2025-156 z 19.02.2025. Výrokom XII. zmenil rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 21P/35/2020-75 z 10.08.2021 v časti zverenia maloletého C. a rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 21P/66/2022-727 z 20.10.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP/30/2024-792 zo dňa 06.03.2024 v časti výživného na maloletého C. a t.č. plnoletú A. a v časti úpravy styku k maloletému C.. Výrokom XIII. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie poukázal na návrh otca na zmenu úpravy rodičovských práv a povinností k maloletým deťom zo dňa 27.01.2025, jeho odôvodnenie, vyjadrenie matky k podanému návrhu zo dňa 13.03.2025, Správu zo šetrenia pomerov zo dňa 18.02.2025, potvrdenia zo Sociálnej poisťovne, ÚPSVaR, na rozhodnutia o úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom, na skutočný stav zistený z vykonaného dokazovania, ktorý právne posúdil za aplikácie ust. § 36 ods. 1, § 24 ods. 3, 4, § 25 ods. 1, 2, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 3, § 52 CMP a rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti svojho rozhodnutia.

2. Rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 21P/35/2020-75 zo dňa 10.08.2021 bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené, maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky, bol upravený bežný styk a styk počas sviatkov, prázdnin otca s maloletými deťmi a vyživovacia povinnosť otca k maloletým deťom. Rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 21P/66/2022-727 zo dňa 20.10.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp.zn. 13CoP/30/2024 zo dňa 06.03.2024 došlo k zmene - zvýšeniu výživného, úpravy styku otca s maloletými deťmi.

3. Uznesením sp. zn. 21P/139/2024 zo dňa 25.11.2024 súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým maloleté deti zveril dočasne do osobnej starostlivosti otca, zaviazal matku platiť výživné. Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 12CoP/22/2025-156 zo dňa 19.02.2025 zmenil toto uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o výživnom s tým, že matka je povinná platiť výživné na maloletú A. vo výške 60 EUR a na maloletého C. vo výške 40 EUR počnúc od 01.03.2025.

4. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že otec navrhol zveriť maloleté deti do jeho osobnej starostlivosti, upraviť styk matky s maloletými deťmi a zaviazať matku povinnosťou platiť výživné na A. v sume 180 EUR a na maloletého C. v sume 160 EUR s účinnosťou od 15.11.2024. V odôvodnení poukázal na to, že v priebehu konania A. nadobudla plnoletosť a po dovŕšení plnoletosti dieťaťa nie je možné rozhodovať vo veci rodičovských práv a povinností k dieťaťu, preto súd v časti zverenia a úpravy styku konanie vo vzťahu k už plnoletej A. zastavil. Plnoletá A. na nariadenom pojednávaní uviedla, že žiada určiť výživné aj na čas po plnoletosti, k návrhu otca sa pripojila a výšku výživného ponechala na rozhodnutí súdu. Súd prvej inštancie maloletého C. zveril do osobnej starostlivosti otca, ktorý mu zabezpečuje túto starostlivosť aktuálne od novembra 2024 na základe vydaného neodkladného opatrenia. Dieťa má u otca vytvorené vhodné podmienky pre svoj vývin a rast a matka na pojednávaní vyslovila súhlas so zverením maloletého C. do starostlivosti otca, a to vzhľadom na vyjadrenie maloletého C., s ktorým bol na pojednávaní vykonaný pohovor a ktorý sa vyjadril pred súdom, že chce zostať u otca v jeho starostlivosti.

5. Pri rozhodovaní o výživnom súd prvej inštancie vychádzal zo zásad, ktoré sú rozhodujúce pre učenie výživného, t.j. § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Porovnal možnosti, schopnosti a pomery oboch rodičov, prihliadol k odôvodneným potrebám detí. Matka bola od 19.11.2018 do 31.08.2025 zamestnaná v Základnej škole s materskou školou H. XX, I., od 01.09.2024 do 25.11.2024 v Základnej škole s materskou školou v J. a od 22.04.2025 v Súkromnej materskej škole E. A. C.. Matka poberá rodičovský príspevok na dieťa K. C. od 03/2023 vo výške 412,50 EUR, od 01.08.2023 v sume 473,30 EUR, pre rok 2024 v sume 473,30 EUR. Bola ďalej poberateľkou prídavkov na 3 maloleté deti spolu vo výške 180 EUR, od decembra 2024 má pozastavené vyplácanie prídavkov na deti A. a C., teda poberá prídavky len na maloletú K. vo výške 60 EUR mesačne. Aktuálne žije v domácnosti s bývalým manželom a deťmi od 27.11.2025 v štvorizbovom byte v E. A. C., ktorý je naďalej v BSM, s partnerom a otcom maloletej K. sa rozíšla. V ďalšom súd prvej inštancie poukázal na výdavky matky maloletých detí.

Otec pracoval od 04.11.2023 do 31.12.2024 v spoločnosti L. M., od 01.02.2025 pracuje v spoločnosti N. F. F., jeho priemerný čistý mesačný príjem za obdobie od 01/2024 do 12/2024 bol 918,16 EUR a od

02/2025 do 06/2025 1.626,87 EUR. Poukázal ďalej na výdavky otca. Čo sa týka výdavkov maloletých detí, za odôvodnené výdavky A. súd považoval príspevok na stužkovú 30 EUR, strava v škole 136 – 149,60 EUR, internát 50 EUR, mobilný telefón 20 EUR, oblečenie obuv 30 EUR, hygiena 25 EUR, vreckové 20 EUR, ďalej náklady spojené so zubným ošetrením v priemere 28 EUR na mesiac. Čo sa týka odôvodnených potrieb maloletého C., tu súd prvej inštancie za odôvodnené považoval strava 150 EUR, oblečenie obuv 35 EUR, hygiena 20 EUR, lieky vitamíny 10 EUR, mobil 12 EUR, vreckové 20 EUR, výdavky na školu v priemere 25 EUR. K možnostiam A. formou brigád podieľať sa na úhrade svojich výdavkov, súd prvej inštancie poukázal na to, že študuje na strednej škole, je stále dieťa, ktoré nie je schopné samostatne sa živiť, finančné prostriedky z brigád môže použiť na úhradu takých výdavkov, ako je napríklad voľný čas, kultúra a podobne, no nie na výdavky ako poplatky za internát či stravovanie. V ďalšom poukázal súd prvej inštancie na výdavky, ktoré matka uviedla v konaní vedenom pod sp.zn. 21P/66/2022, kedy naposledy bolo rozhodované o zvýšení výživného na maloleté deti na základe návrhu matky s tým, že konštatoval, že pri niektorých výdavkoch išlo o mierne zvýšenie, ako napríklad strava, drogéria, internát, stravovanie na internáte, čo však možno odôvodniť nárastom cien či energií vo všeobecnosti, čo sa prejaví v každej domácnosti. Súd prvej inštancie poukázal na to, že matka maloletej K., ktorá dosiahla 3 roky, čiže je vo výrazne nižšom veku oproti plnoletej A., či maloletému C. a nenavštevuje ani materskú škôlku, uviedla ako výdavky strava v materskej škole 100 EUR, celkovo spolu strava so stravou v domácnosti 234 EUR, nakoľko má intoleranciu bielkoviny kravského mlieka, započítala tam výdavky aj na elektrinu, bytové družstvo a v porovnaní s C. či A. ide o dvojnásobné výdavky, ktoré vyčíslila na 519,75 EUR. Výživné na Nikoletu a maloletého C. pôvodne navrhla určiť vo výške minimálneho výživného, na pojednávaní navrhla, aby bolo určené maximálne 100 EUR na A. a 80 EUR na C..

6. Výživné súd prvej inštancie určil na plnoletú A. vo výške 100 EUR mesačne od 27.01.2025, vo výške 60 EUR mesačne s účinnosťou od 01.03.2025 a vo výške 130 EUR mesačne s účinnosťou od 01.05.2025, na maloletého C. určil súd výživné vo výške 80 EUR mesačne od 27.01.2025, vo výške 40 EUR mesačne s účinnosťou od 01.03.2025 a vo výške 90 EUR mesačne s účinnosťou od 01.05.2025. Odstupňoval výživné vzhľadom na rozdielny vek detí, ako aj skutočnosť, že maloletý C. navštevuje základnú školu v mieste bydliska, A. študuje na strednej škole mimo bydliska, býva na internáte a stravuje sa mimo domácnosti, čím na jej strane vznikajú vyššie výdavky ako u maloletého C., zároveň výška výživného v jednotlivých obdobiach bola stanovená vzhľadom na príjmové pomery matky, kedy matka v sledovanom období od 27.01.2025 do 22.04.2025 nepracovala, jej jediný príjem bol rodičovský príspevok vo vzťahu k maloletej K., zároveň súd rešpektoval názor odvolacieho súdu vo vzťahu k vyživovacej povinnosti matky, kedy pôvodne určenú výšku výživného na A. vo výške 100 EUR a na maloletého C. vo výške 80 EUR zmenil na sumu 60 EUR a 40 EUR práve s ohľadom na matkin príjem v danom období, následne vzhľadom na zmenu pomerov na strane matky, kedy nastúpila do práce (zmluva z 22.04.2025), túto skutočnosť zohľadnil a upravil výživné na sumu 130 EUR mesačne na A. a 90 EUR mesačne na maloletého C. od 01.05.2025.

Súd pri určovaní vyživovacej povinnosti vychádzal z potencionalneho príjmu matky, ktorý je schopná dosahovať, pokiaľ bude pracovať vzhľadom na svoje vzdelanie a doterajšie pracovné skúsenosti v materskej škôlke ako učiteľka a ktorý predstavuje mesačne v čistom, podľa jej vlastného vyjadrenia na pojednávaní, v prípade plného úväzku 800,- EUR mesačne. Skutočnosť, že matka pracuje, sa súd dozvedel až na pojednávaní, kde matka predložila len pracovnú zmluvu, k dosahovanému príjmu sa len vyjadrila. Následne lustráciou v Sociálnej poisťovni súd zistil, že v mesiaci 04/2025 mala vymeriavací základ 350,32 EUR, v 05/2025 vo výške 1.894,80 EUR a v 06/2025 vo výške 1.033,76 EUR. Z potvrdenia od zamestnávateľa Základná škola s materskou školou, H. XX, I., jej v mesiaci 08/2025 bola pri ukončení pracovného pomeru vyplatená suma 1.950,12 EUR. Aktuálne matka vyššie uvedenú prácu vykonávať môže, učiteľka v materskej škole, prípadne vychovávateľka v školskom klube, dôkazom toho je aj skutočnosť, že už v období 09/2024 až 11/2024 pracovala na čiastočný úväzok a od 22.4.2025 pracuje na celý úväzok. Maloletá K. v auguste dosiahla vek 3 rokov, ktorá skutočnosť oprávňuje matku maloletú prihlásiť na predprimárne vzdelávanie, čo aj urobila a uviedla na pojednávaní, že je prijatá do Materskej školy E. O. E. A. C., rozhodnutie o prijatí nepredložila. Súd prvej inštancie poukázal na to, že povinný rodič, čo sa týka výživného, že výživné, ktoré hradí povinný rodič na všetky deti, ku ktorým má vyživovaciu povinnosť, by malo predstavovať 20 % – 30 % jeho čistého príjmu, s prihliadnutím na individuálne okolnosti každého konkrétneho prípadu. Otec si plní svoju vyživovaciu povinnosť aj formou osobnej starostlivosti ako aj zabezpečením bytových potrieb, keď z vyjadrení na pojednávaní a doložených dokladov vyplynulo, že otec v byte hradí náklady za tri osoby – seba, C. a A. a matka za dve osoby – seba a K. a na ktoré skutočnosti bol súd povinný prihliadnuť priamo zo zákona a ktoré sú postavené na roveň finančným plneniam. Vo zvyšnej časti, v ktorej prevyšoval návrh súdom priznané

výživné, nakoľko otec v návrhu žiadal upraviť výživné na A. vo výške 180 EUR a na maloletého C. vo výške 160 EUR mesačne, tento zamietol, rovnako zamietol aj návrh v tej časti, kde otec žiadal upraviť vyživovaciu povinnosť od 15.11.2024 a určil začiatok vyživovacej povinnosti od podania návrhu. Zároveň určil aj zameškané výživné za obdobie od 27.01.2025 do 31.07.2025 na plnoletú A. a maloletého C. a čo sa týka úpravy styku, tu akceptoval súhlasné vyjadrenia matky a otca vymeneným dňom a hodinám pri úprave bežného styku počas roka ako aj pri jednotlivých prázdninách. Zároveň zohľadnil aj vyjadrenie maloletého C.. Zároveň, keďže rozhodol vo veci samej, zrušil uznesenie Okresného súdu Žilina č.k. 21P/139/2024-104 zo dňa 25.11.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 12CoP/22/2025-156 z 19.02.2025, ktorými boli pomery medzi účastníkmi upravené, keďže sa zmenili pomery a došlo k zmene rozhodnutí, ktorými naposledy bola upravená otázka výživného a styk vo vzťahu k maloletému C. a t.č. plnoletej A.. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

7. Proti výroku II. a V. podali odvolanie spolu otec maloletého C., ako aj plnoletá A., prostredníctvom zástupcu, v podaní zo dňa 06.10.2025 (č.l. 262 súdneho spisu) z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f), g), h) CSP. Poukazovali na to, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku konštatoval, že skutočnosť, že matka pracuje, sa dozvedel až na pojednávaní, lustráciou v Sociálnej poisťovni zistil, že v mesiaci 04/2025 mala vymeriavací základ vo výške 350,32 EUR, v mesiaci 05/2025 vo výške 1.894,80 EUR a v mesiaci 06/2025 1.033,76 EUR. Čistý príjem matky z pracovnej činnosti tak, ako ho uviedla na pojednávaní, teda nezodpovedá jej vymeriavaciemu základu zistenému lustráciou zo Sociálnej poisťovne, nakoľko vymeriavací základ zamestnanca je spravidla rovnaký ako jeho hrubá mzda, tak čistý príjem matky zo zamestnania by bol v mesiaci 05/2025 cca 1.519 EUR a v mesiaci 06/2025 cca 915 EUR. Je preto otázne, či matka na pojednávaní uviedla skutočnú výšku svojho čistého príjmu a následne, či súd vychádzal skutočne z potencionálneho príjmu matky. Postupom súdu tak, podľa ich názoru, došlo k naplneniu odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP. K tvrdeniu matky, prednesenom na pojednávaní, že na 90 % nebude pokračovať v práci v škôlke po 1. septembri 2025, podotkli, že podľa im známych informácií hľadalo v súčasnosti učiteľku zariadenie starostlivosti pre deti do troch rokov veku na ulici P., E. A. C., kde pohovory sa majú uskutočniť dňa 08.10.2025. V ďalšom namietali, že súd prvej inštancie vôbec neskúmal majetkové pomery matky, hoci mu to vyplýva zo samotného znenia ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine, matka je vlastníčkou štvorizbového bytu a garáže v E. A. C. v režime BSM, kde sa o majetku v súčasnosti vedie na Okresnom súde Žilina konanie o vysporiadanie BSM pod sp.zn. 2C/13/2024. Zároveň poukázali na skutočnosť, že v roku 2025 došlo k vyporiadaniu dedičstva matky odporkyne. Tá má dvoch súrodencov a z LV č. XXXX, Q. XXXX, Q. XXXX, vedených OÚ Čadca vyplýva, že brat matky nadobudol nehnuteľnosti titulom uznesenia OS Žilina zo dňa 10.02.2025 č. 12D/252/2024-50 a rovnako, že brat matky nadobudol nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, Q. XXXX, Q. XXXX, Q. XXXX, Q. XXXX taktiež uznesením OS Žilina zo dňa 10.02.2025 č. 12D/252/2024-50, čiže na základe týchto skutočností matka bola takisto dedičkou po svojej matke a zostávajúci dvaja súrodenci v dedičskom konaní nadobudli nehnuteľnosti v k.ú. R. a z uvedeného vyplýva, že matka po svojej matke nenadobudla žiadne nehnuteľnosti titulom dedenia, preto navrhli, aby bolo súdom matke uložené predložiť uznesenie OS Žilina č. 12D/252/2024-50, prípadne, aby súd predmetné uznesenie zabezpečil. Nestotožnili sa s ustálenými odôvodnenými mesačnými výdavkami, ktoré súd ustálil pri plnoletej A. vo výške 339 EUR a pri maloleťom C. 267 EUR. Mal za to, že tieto uznané výdavky nezahŕňajú ďalšie výdavky, ktoré je možné považovať za bežné potreby detí, výdavok na kultúrne, spoločenské potreby, voľnočasové aktivity, vitamíny, lieky u maloletého C., výdavok 25 EUR mesačne na hygienu na 18-násť ročné dievča je tiež možno považovať za skromný, výdavky nezahŕňujú výdavky napr. na kaderníka, dovolenku, športové aktivity. V ďalšom poukázali na Metodiku pre výpočet výživného. K príjmom matky navrhli vykonať dôkaz - potvrdenie, či matka po dovŕšení troch rokov veku maloletej K. už nepoberá, resp. poberá tzv. predĺžený rodičovský príspevok vo výške 473,30 EUR mesačne. Navrhli zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a V. a vrátiť na nové prejednanie a rozhodnutie, alternatívne zmeniť výrok II. a V. tak, že matka je povinná platiť výživné na plnoletú A. vo výške 100 EUR od 27.01.2025, 60 EUR od 01.03.2025 a vo výške 160 EUR mesačne od 01.05.2025, na maloletého C. vo výške 80 EUR mesačne od 27.01.2025, 40 EUR mesačne od 01.03.2025 a 120 EUR mesačne od 01.05.2025. Ostatné výroky zostávajú nezmenené.

8. K podanému odvolaniu sa vyjadrovala matka v podaní zo dňa 03.11.2025 (č.l. 286 súdneho spisu), v ktorom uviedla, že je riadne zamestnaná na plný pracovný úväzok, jej čistý mesačný príjem predstavuje 800 EUR, má vyživovaciu povinnosť k maloleťej K., s ktorou bola do 08/2025 na rodičovskej dovolenke. Poukázala na svoje výdavky s tým, že nemá žiadne finančné prostriedky na lieky, nákup oblečenia, kaderníka, hygienické a čistiace prostriedky, nie je teda v jej schopnostiach a možnostiach platiť vyššie

výživné. Uviedla, že konanie o vyporiadanie BSM prebieha pod sp.zn. 2C/13/2024. Potvrdila, že v roku 2025 došlo k úmrtiu jej matky, teda starej matky detí, zákonnými dedičmi boli matka a jej dvaja bratia, nehnuteľnosť po matke zdedili bratia z dôvodu, že otec a matka matky jej darovali počas svojho života rodinný dom, ktorý matka predala a finančné prostriedky za predaj rodinného domu použila na kúpu dvojizbového bytu, do ktorého sa k nej prisťahoval otec detí. Následne aj tento dvojizbový byt predala a finančné prostriedky vložila do kúpy štvorizbového bytu, ktorý je v súčasnej dobe predmetom vyporiadania BSM. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. 9. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky v podaní doručenom 02.12.2025 (č.l. 289 súdneho spisu) uviedol, že skutočnosť, že na pojednávaní dňa 12.08.2025 nebola odvolateľka – teda plnoletá A. právne zastúpená, plnomocenstvo na zastúpenie plnoletej A. ako odvolateľky bolo predložené dňa 07.10.2025 spolu s doručeným odvolaním, a preto nie je zrejmé otcovi, aké právne následky by mali byť s uvedenou skutočnosťou spojené. Dňa 12.08.2025 odvolateľka A. B. udelila plnomocenstvo právnej zástupkyňi na podanie opravného prostriedku pre prípad, že by sa opravný prostriedok rozhodla podať. Zotrvali otec aj plnoletá A. na odôvodnení odvolania a navrhli skúmanie zárobkových, príjmových a majetkových pomerov matky vrátane preverenia poberania rodičovského príspevku/výživného na maloletú dcéru. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu otca a plnoletej dcéry A. v podaní doručenom 30.12.2025 (č.l. 291 súdneho spisu) uviedla, že nie je schopná uhrádzať vyššie bežné výživné, má zlú finančnú situáciu, v ďalšom zotrvala na všetkom tom, čo už uviedla v prvom vyjadrení k odvolaniu otca a plnoletej dcéry. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu v podaní zo dňa 08.10.2025 (č.l. 284 súdneho spisu) uviedol, že súhlasí s rozhodnutím súdu bez nariadenia pojednávania.

10. Do momentu konania a rozhodovania odvolacím súdom ďalšie podania nenasledovali.

11. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 2 ods. 1, § 3 ods. 5 písm. a) CMP), po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba – otec a plnoleté dieťa (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), vec preskúmal v medziach daných ust. § 65, § 67 CMP a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil v napadnutých výrokoch II., V. v spojení so súvisiacimi výrokmi III., VI., VII., XII. a závislým výrokom XIII. o trovách prvoinštančného konania a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

12. Z obsahu spisu v dotknutej veci odvolací súd zistil, že otec sa návrhom doručeným súdu 27.01.2025 domáhal zmeny úpravy práv a povinností rodičov k maloletým deťom tak, že navrhol deti zveriť do jeho osobnej starostlivosti, upraviť styk detí s matkou a rozhodnúť o povinnosti matky platiť na už v t.č. plnoletú A. 100 EUR s účinnosťou od 27.01.2025, 60 EUR od 01.03.2025 a 160 EUR od 01.05.2025, na maloletého C. 80 EUR s účinnosťou od 27.01.2025, 40 EUR od 01.03.2025 a 120 EUR od 01.05.2025. Podstatou odvolania podaného otcom maloletého dieťaťa, ako aj plnoletým dieťaťom A. bolo, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany, alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Otec, ako aj plnoletá dcéra odvolaním napadli výrok II., ako aj výrok V. o určení výživného na plnoletú dcéru a maloleté dieťa a s tým súvisiace výroky III., VI., VII., XII. v spojení so závislým výrokom XIII. o trovách prvoinštančného konania. Všetky tieto výroky sa stali predmetom prieskumu odvolacieho súdu. Zostávajúce výroky rozsudku súdu prvej inštancie napadnuté neboli a ani odvolací súd nezistil vecnú nesprávnosť týchto výrokov, preto zostali nedotknuté.

13. Základným zákonným dôvodom pre zrušenie rozhodnutia v napadnutých výrokoch bola existencia vady konania, ktorá sa prejavila v takom nesprávnom procesnom postupe, ktorým súd prvej inštancie znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a uvedený nedostatok nebolo možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom. V rámci práva na spravodlivý proces je možné hlavne zdôrazniť princíp rovnosti strán, princíp rovnosti zbraní, právo na prístup k súdu, právo na nezávislý a nestranný súd, na rozhodnutie v primeranej lehote, právo na spravodlivé prejednanie veci.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie na pojednávaní konanom dňa 12.08.2025 vyhlásil uznesenie, ktorým podľa ust. § 182 CSP s poukázaním na ust. § 2 CMP vyhlásil dokazovanie za skončené (č.l. 225) a následne vyhlásil rozsudok v mene Slovenskej republiky. Potom nasledovala žiadosť zákonného sudcu o rozhodnutie o predĺžení lehoty na vyhotovenie a expedovanie rozhodnutia (č.l. 227 súdneho spisu), následne bol vyhotovený rozsudok (č.l. 228).

Dňa 13.08.2025 do spisu bol doručený elektronicky zástupkyňou matky listinný dôkaz - pracovná zmluva so Súkromnou materskou školou S. v E. A. C. (č.l. 251 súdneho spisu). Súd prvej inštancie po vyhlásení

rozsudku a skončení dokazovania vykonal dňa 26.08.2025 lustráciu zamestnávateľov matky v Sociálnej poisťovni (č.l. 254) a požiadal podľa zistených zamestnávateľov o jej príjem za obdobie od 01/2025 do vybavenia žiadosti (č.l. 253 súdneho spisu). Boli zaslané dve výzvy dňa 26.08.2025, a to pre Súkromnú materskú školu S. E. A. C. (č.l. 255 súdneho spisu), Základnú školu s materskou školou, H. XX, I. (č.l. 256 súdneho spisu), kde na predmetné výzvy reagovala Základná škola s materskou školou, H. XX, I., a to podaním doručeným 26.08.2025 (č.l. 258 súdneho spisu), ktorá sa vyjadrila k pracovnému pomeru matky ako zamestnankyne spolu s potvrdením o príjme (č.l. 259 súdneho spisu) a rovnako Súkromná materská škola S. v podaní zo dňa 11.09.2025 reagovala na výzvu súdu prvej inštancie a uviedla, odkedy bola matka u nich zamestnaná a akú dosiahla hrubú a čistú mzdu v nasledujúcich mesiacoch.

Z obsahu Zápisnice o pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 12.08.2025 je zrejmé, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie, a to prečítaním listinných dôkazov, medzi nimi aj lustrácia Sociálnej poisťovne matky (č.l. 41 súdneho spisu). Čo sa týka novej lustrácie, ktorá bola vykonaná po vyhlásení rozsudku, s touto súd prvej inštancie neoboznámil účastníkov konania na nariadenom pojednávaní, ale ju uviedol v rámci odôvodnenia jeho rozsudku v odseku 21 odôvodnenia napadnutého rozsudku, kde skonštatoval, že následne lustráciou zistil, že v mesiaci 04/2025 mala matka vymeriavací základ 350,32 EUR, v 05/2025 vo výške 1.894,80 EUR a v 06/2025 vo výške 1.033,76 EUR. Ďalej bolo v odseku 21. odôvodnenia rozsudku konštatované, že z predloženého potvrdenia Základnej školy s materskou školou, H. XX, I., matke malo byť v mesiaci 08/2025 pri ukončení pracovného pomeru vyplatených 1.950,12 EUR. Sú to všetko dôkazy, ktoré súd prvej inštancie, vychádzajúc z obsahu spisu, vykonal až po vyhlásení rozsudku vo veci samej, a aj napriek tomu ich uviedol v odôvodnení rozsudku, čím, podľa názoru odvolacieho súdu, došlo jednoznačne k porušeniu práva na spravodlivý proces vo vzťahu k účastníkom konania, ktorí sa nemohli k uvedeným dôkazom a skutočnostiam v nich uvedeným vyjadriť, oboznámiť sa s nimi.

14. Ide o taký nedostatok, ktorý nie je možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom a preto odvolací súd podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II., III., V., VI., VII., XII. v spojení so závislým výrokom XIII. o trovách prvoinštančného konania zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP. Za aplikácie ust. § 396 ods. 3 CSP v novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne o trovách súdneho konania vrátane trov daného odvolacieho konania.

15. V ďalšom konaní súd prvej inštancie preto opätovne prešetrí odôvodnené výdavky detí (plnoleté a maloleté), v nadväznosti na odvolacie námietky otca, plnoletej dcéry, ktorí ich vyhodnotenie spochybňovali, riadne vyvodí príjmy a výdavky otca a matky detí a zohľadniac ich osobné pomery, vykoná riadne dokazovanie, z ktorého vyvodí príslušné závery. So zreteľom na najlepší záujem maloletých detí upraví rozsah a podmienky styku otca s maloletými deťmi, teda nielen bežný styk, ale aj styk počas prázdnin a sviatkov. Súd prvej inštancie bude zisťované skutočnosti posudzovať aj v kontexte námietok a argumentácie produkovanej účastníkmi v ich podaniach v rámci odvolacieho konania. Po objasnení osvedčených skutočností v potrebnom rozsahu súd prvej inštancie opätovne vec právne posúdi v zmysle vyššie uvedeného a vo veci nanovo rozhodne s tým, že je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).